

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Неділя, 12 лютого 1984 року

№ 19 (3370).

Ціна 2 коп.

Москва прощається з Ю. В. Андроповим

Біль тяжкої втрати переживає наша країна. Глибокою скорботою відзивалась у серцях усіх радянських людей, всього прогресивного людства звістка про кончину Юрія Володимировича Андропова. Москвичі, радянський народ прощаються з цим дні з видатним діячем ленінської партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху.

11 лютого, 14 година 30 хвилин. Колонний зал Будинку Спілок. Віддати останню шану Ю. В. Андропову прийшли члени і кандидати у члени Політбюро ЦК КПРС, секретарі ЦК КПРС, члени і кандидати у члени ЦК КПРС, члени Центральної ревізійної комісії КПРС. У скорботному мовчанні вони прощаються з Юрієм Володимировичем Андроповим.

У почесну варту стають товариші Г. А. Алієв, В. І. Воронников, М. С. Горбачов, В. В. Гришин, А. А. Громико, Д. А. Кунаєв, Г. В. Романов, М. С. Соломенцев, М. О. Тихонов, Д. Ф. Устинов, К. У. Черненко, П. Н. Демічев, В. І. Долгих, В. В. Кузнєцов, Б. М. Пономарьов, В. М. Чебриков, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Зимянін, І. В. Капітонов, Е. К. Лигачов, К. В. Русаков, М. І. Рижков.

Потім керівники Комуністичної партії і Радянської держави підходять до рідних та близьких Ю. В. Андропова. Вони висловлюють їм свої глибокі співчуття.

О 15 годині відкривається доступ трудящих для прощання з Юрієм Володимировичем Андроповим. Червоно-чорними полотнищами задріпоровано Колонний зал Будинку Спілок. Над узголів'ям покійного приспущено червоні прапори. Біля постаменту, на якому встановлено труну, завішані на варті воїни Радянської Армії.

Перед постаментом на червоних подушках — нагороди, якими були відзначені великі заслуги Ю. В. Андропова перед Батьківщиною: золота медаль «Серп і Молот» Героя Соціалістичної Праці, чотири ордени Леніна, ордени Жовтневої Революції, Червоного Прапора, три ордени Трудового Червоного Прапора, медалі.

До труни покійного покладено вінки від Центрального Комітету КПРС, від Президії Верховної Ради СРСР, від Ради Міністрів СРСР, від ММК КПРС і виконкому Московської Ради, від рідних і близьких.

У зал вносяться все нові й нові вінки — від ЦК Компартій союзних республік,

Президії Верховних Рад і Рад Міністрів союзних республік, міністерств і відомств, ММК КПРС і виконкому Мособлради, крайкомів партії і крайвиконкомів, обкомів партії та облвиконкомів, громадських організацій.

Нескінченим потоком через Колонний зал проходять тисячі і тисячі людей — представники різних поколінь, трудівники міста і села.

Приглушено звучать траурні мелодії симфонічного оркестру. Через кожні три хвилини змінюється почесна варту. На траурній варті — члени комісії по організації похорону, партійні і радянські працівники, керівники міністерств і відомств, передовики виробництва, воєначальники, діячі науки і культури, представники громадськості.

Ідуть робітники заводів, фабрик та будов, визначні вчені, працівники установ і проектних організацій столиці. Багато років Юрія Володимировича Андропова нерозривно зв'язані з Москвою. З великою увагою та батьківською теплою Генеральний секретар ЦК КПРС ставився до робітничого класу столиці, виявляв постійний інтерес до потреб москвичів, розвитку міста. У серцях трудящих

Москви, всіх москвичів Ю. В. Андропов залишиться немеркнучим прикладом безавітної відданості ідеалам партії і народу.

У траурі вся країна. Радянські люди віддають данину глибокої поваги керівникові Комуністичної партії і Радянської держави.

Усі етапи зростання нашої країни — етапи біографії Юрія Володимировича Андропова. Трудову діяльність він почав робітником у роки перших п'ятирічок. На постах Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР він віддавав усі сили і знання зміцненню економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини. Значним є вклад Ю. В. Андропова в теоретичну розробку актуальних проблем сучасності.

В його виступах, працях глибоко розкрито характерні особливості сучасного етапу в розвитку радянського суспільства, чітко визначено поточні та перспективні завдання партії і Радянської держави в будівництві комунізму.

Данину глибокої поваги керівникові КПРС віддають ветерани ленінської партії. Ю. В. Андропов постійно дбав про вдосконалення ідеологічної роботи партії,

про утвердження високої моралі, про всемірне поліпшення комуністичного виховання трудящих.

Життя Ю. В. Андропова — надихаючий приклад для радянської молоді. Він проливає великий шлях у рядах Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Юрій Володимирович був комсоргом ЦК ВЛКСМ на судноверфі, секретарем, потім першим секретарем Ярославського обкому ВЛКСМ, з 1940 року і практично всі суворі роки Великої Вітчизняної війни очолював комсомольську організацію Карелії. У Ю. В. Андропова молодь вчиться класової стійкості, високим діловим і людським якостям, непримиренності до всього, що є чужим інтересам народу.

У нескінченному потоці багатьох людей у військовій формі. Воїни Збройних Сил СРСР віддають данину глибокої поваги Голові Ради Оборони СРСР, активному учасникові партизанського

руху в роки війни. Схиляючи свої бойові прапори перед світлою пам'яттю Ю. В. Андропова, Радянська Армія і Військово-Морський Флот у ці скорботні дні ще тісніше згуртовують свої ряди навколо Комуністичної партії та її ленінського Центрального Комітету. Радянські воїни закликають партію і народ, що вони робитимуть усе для дальшого підвищення пильності та бойової готовності Армії і Флоту, гідно виконуватимуть покладені на них завдання по захисту завоювань соціалізму.

Данину глибокої поваги в цей день віддали Юрію Володимировичу Андропову тисячі радянських громадян. Комуністи, всі трудячі Країни Рад закликають партію і уряд у своєму неохитному прагненні відстоювати ідеали соціалізму, зміцнювати економічну та оборонну могутність Батьківщини.

[ТАРС].

ВІД КОМІСІЇ ПО ОРГАНІЗАЦІЇ ПОХОРОНУ ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА АНДРОПОВА

Комісія повідомляє, що похорон Юрія Володимировича Андропова відбудеться у вівторок, 14 лютого, о 12 годині дня на Красній площі.

ЖИТТЯ, ВІДДАНЕ НАРОДОВІ

Комуністична партія і радянський народ зазнали тяжкої втрати. Пішов з життя видатний діяч КПРС і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху Юрій Володимирович Андропов. На траурних мітингах, які проходять всюди в країні, трудящі віддають данину глибокої поваги пам'яті полум'яного патріота соціалістичної Батьківщини, невтомилого борця за мир і комунізм.

Учасники мітингів заявляють про те, що всі радянські люди ще тісніше згуртують свої ряди навколо ленінської Комуністичної партії, з новою силою виявлять свою класову свідомість і організаційність, високі колективістські якості, самовіддану працю забезпечать дальший розквіт великої соціалістичної Батьківщини.

Московське виробниче об'єднання «Станкостроительный завод» імені Серго Орджонікідзе. У траурному вбранні складальний цех № 17 головного підприємства, де зібрані представники прославленого робітничого колективу.

Слово надається токарю, лауреату Державної премії СРСР Е. Кон'єву.

— Тяжко усвідомлювати, — говорить він, — що перестало битися серце видатного діяча ленінської партії і Радянської держави, невтомилого борця за мир і комунізм Юрія Володимировича Андропова. Він до кінця присвятив своє життя

і діяльність беззалищному служінню інтересам робітничого класу, всього народу. В цілі новий самовідданий, безмежний підданості справі Леніна, ідеалам комунізму яскраво проявились його риси як керівника ленінської школи, який умів поєднувати мрію з розв'язанням конкретних практичних завдань.

Столичні верстатобудівники добре пам'ятають свою зустріч з Ю. В. Андроповим, яка пройшла на заводі в січні минулого року, відзначив промовець.

Генеральний секретар ЦК КПРС ознайомився з роботою основних цехів і продукцією заводу, розмовляв з робітниками, інженерно-технічними працівниками і службовцями. В ході цих розмов і на заключній зустрічі з представниками трудящих були обговорені питання дальшого виробничого і соціального розвитку підприємства, завдання, які стоять перед партійною організацією і всіма трудівниками.

Як керівництво до дії сприйняли на заводі конкретні поради і рекомендації, висловлені Ю. В. Андроповим під час цих розмов. З честю дотримує колектив робітничого слова: достроково завершив завдання третього року п'ятирічки, прийняв на цей рік зустрічний план, яким передбачено добитися надпланового підвищення продуктивності праці на 1,6 процента і знизити собівартість продукції додатково на 0,75 процента.

Верстатобудівники наполегливо випускають шляхи дальшого підвищення інтенсифікації виробництва, вдосконалення управління, зміцнення трудової дисципліни.

У ці дні всенародної скорботи, підкреслювали бригадир шліфувальщик, лауреат Державної премії СРСР В. Стьопіна, старший майстер цеху № 11 В. Ємельянов, начальник складального цеху № 17 К. Мещаникін, радянські люди ще тісніше згуртовуються навколо Комуністичної партії, вважають своїм надзвичайно важливим обов'язком зміцнювати самовіддану працю економічній й оборонній могутності Батьківщини.

У червоному кутку сортопрокатного цеху московського металургійного заводу «Серп і Молот» — портрет Ю. В. Андропова у траурній рамі, перед ним — живі квіти. Вишукувати пам'ять видатного діяча ленінської партії і Радянської держави сюди прийшли представники різних підрозділів підприємства.

— Трудова Москва разом з усім радянським народом сумує про тяжку втрату, — сказав вальцювальник сортопрокатного цеху каналер ордена Слави ІІ І. Стуканов, усвідомлюючи, що немає з нами більше людини, чия життя і самовіддана праця були віддано боротьбі за торжество комуністичних ідей. Ми, робітники, відповідали Юрію Володимировичу щирою любов'ю і повагою.

Пішов з життя комуніст. Але продовжується справа, якій він присвятив себе до останку. Всі радянські люди висловлюють одностайну підтримку ленінському курсові КПРС. І в ці скорботні дні ми ще тісніше згуртуємось навколо партії, цілеспрямовано працюємо за безпечним виконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань, дальший розквіт великої Батьківщини.

Майстер Герой Соціалістичної Праці Б. Чуканов, сталевар Герой Соціалістичної Праці В. Клюєв та інші промовці підкреслювали, що вірні своїм революційним, бойовим і трудовим традиціям московські металурги докладуть усіх сил для втілення в життя завдань партії по зростанню продуктивності праці, поліпшенню якості продукції, зміцненню організованості і дисципліни.

Трудящі Ленінграда і області разом з усіма радянськими людьми глибоко сумують з приводу кончини

видатного діяча КПРС і Радянської держави, полум'яного патріота соціалістичної Батьківщини Ю. В. Андропова.

— Плодотворною діяльністю в ім'я щастя та благополуччя радянських людей, невтомилого боротьбою за мир, усунення загрози термоядерної війни Юрій Володимирович здобув собі найглибшу повагу і любов народу, — сказав на мітингу трудівників об'єднання «Кировський завод» бригадир слюсарів-складальників Герой Соціалістичної Праці І. Захаров. — Нам, робітникам, були зрозумілі й близькі його думки і діла, прийняті турботою про дальше процвітання Вітчизни. У відповідь на Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу будемо зміцнювати організованість і порядок, працювати ще ефективніше. Всі сили, досвід, знання і майстерність

віддамо здійсненню історичних рішень XXVI з'їзду КПРС.

Виступаючи на мітингу, заступник головного інженера підприємства А. Ченцов, заступник секретаря комітету ВЛКСМ А. Котов, генеральний директор об'єднання Б. Мурашов говорили про те, що в пам'яті комуністів, усіх радянських людей Юрій Володимирович Андропов назавжди залишиться принциповою і скромною людиною, що добре знала турботи людей праці. Колейним об'єднання «Кировський завод», підкреслювалось у виступах, наполегливо боротиметься за виконання завдань року і п'ятирічки, здійснення тих великих цілей, в ім'я яких жив і боровся Юрій Володимирович Андропов.

Багатолюдні мітинги відбулися також в об'єднаннях «Пластолімер», «Ленінградський металургійний завод», в університеті імені А. О. Жданова, радгоспі «Пашекі», в інших колективах.

У ТІСНІЙ ЄДНОСТІ З ПАРТІЄЮ

Трудящі України, як і весь радянський народ, з глибокою скорботою сприйняли звістку про тяжку втрату — кончину Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова. На заводах і фабриках, у колгоспах і радгоспах, наукових організаціях, навчальних закладах і установах квітуть траурні мі-

тинги. Їх учасники, говорячи про величезну втрату, заявляють про свою рішучість ще тісніше згуртуватися навколо Комуністичної партії і її Центрального Комітету, виявляти високу організаційність, самовіддану працю примножити вклад у здійснення планів комуністичного будівництва, якому присвятили своє яскраве життя Юрій Володимирович Андропов.

В одному з цехів квітківського заводу «Ленінська кузня» відбувся мітинг трудівників підприємства. Біля імпровізованої трибуни — портрет Ю. В. Андропова в траурному кріслі. На транспарантах слова: «Тісніше згуртуємо ряди навколо ленінського Центрального Комітету КПРС», «Працюємо зміцнювати економічну та оборонну могутність Батьківщини».

(Закінчення на 2-й стор.).

Юрій Володимирович АНДРОПОВ

У тісній єдності з партією

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

Відраваючи траурний мітинг, секретар парткому заводу О. П. Коваленко сказав:

— Глибоким болем віддавалось у серці кожного з нас звістка про кончину Юрія Володимировича Андропова. З його ім'ям ми зв'язуємо позитивні процеси, які відбуваються тепер в усіх галузях народного господарства країни. Колектив «Ленінської кузні» як і всі трудящі нашої Вітчизни, сповнений рішучості й далі наполегливо проводити політику партії в житті, підвищувати організованість і дисципліну.

— Київські корабелі, — сказав контролер ВТК, Герой Соціалістичної Праці М. Р. Молодченко, — навічно збережуть у своїй пам'яті світлий образ Юрія Володимировича Андропова — видатного діяча ленінської партії і Радянської держави, подум'яного патріота соціалістичної Вітчизни, невтомного борця за мир і комунізм. Найкращою пам'яттю про нього буде наша самовіддана праця. Ми докладемо всіх сил щоб виконати накреслення партії.

Старший інженер відділу підготовки кадрів П. І. Гурінов, головний інженер машинобудівного виробництва О. Д. Вовчук, секретар комсомольської організації комплексу вального цеху Н. О. Жилина, які виступили на мітингу, закликали колектив заводу у цей скорботний час примножити зусилля, спрямовані на виконання

планів і зобов'язань, самовідданою працею зміцнювати економіку та оборонну могутність Батьківщини.

На мітингу був присутній член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського партії Ю. Н. Ельченко.

Хвилююче мовчання вшанували пам'ять Юрія Володимировича Андропова представники трудящих київського заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна, що зібрались на траурний мітинг.

— Важко повірити, що назавжди зупинилося серце полум'яного борця за справу Леніна, за втілення в життя комуністичних ідеалів, — сказав шліфувальник, Герой Соціалістичної Праці А. Я. Донченко. — Ми, робітники, гаряче підтримуємо заходи, які здійснює Центральний Комітет КПРС по прискоренню розвитку економіки, поліпшенню управління народним господарством, розвитку творчої ініціативи мас. Прагнучи успішно виконати завдання п'ятирічки, колектив заводу приводить у дію резерви для надпланового підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції.

— Інженерно-технічні працівники, робітники заводу «Арсенал» постійно відчували турботу Юрія Володимировича Андропова про розвиток, впровадження у виробництво досягнень науки і техніки, — сказав інженер Р. Е. Вольний. — Ми завжди пам'ятатимемо час настанова, що тільки міцна дисципліна, органі-

зованість, самовіддана праця забезпечать неухильне підвищення життєвого рівня радянських людей, надійну обороноздатність країни.

Робітник, голова цехової профспілки І. М. Подольний, технік-технолог Л. В. Верченко, які виступили на мітингу, говорили, що арсенальці ще тісніше згуртують свої ряди навколо рідної Комуністичної партії, її Центрального Комітету, докладають усіх сил для успішного виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Глибокий сум викликав у гірників Донецької області звістка про кончину Генерального секретаря ЦК КПРС, голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. У нарядній донецької шахти імені Абакумова у перерву між змінами зібрались сотні її трудівників. Мітинг відкрив секретар парткому Л. М. Гаркушенко.

На трибуні — кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Донецького обкому партії В. П. Миронов.

— Наша партія, все прогресивне людство зазнали тяжкої втрати, — сказав він. — Перестало битися серце видатного діяча ленінської партії і Радянської держави, борця за мир на землі Юрія Володимировича Андропова. Від нас пішов визначний, талановитий керівник нашої партії, який вніс великий вклад у творчий розвиток марксистсько-ленінської теорії та її вті-

лення у житті. З його ім'ям ми зв'язуємо позитивні процеси, що відбуваються в усіх галузях економіки країни, в удосконаленні стилю партійного керівництва політичним, господарським і суспільним життям.

— Висока відповідальність, організованість у роботі, неперемінність до будь-якого непорядку, що стави перешкодою, — запорука наших успіхів, — говорив робітник очисного влобу, Герой Соціалістичної Праці В. М. Піхтерев. — Вважаємо своїм патріотичним обов'язком усіма силами підтримувати курс партії на підвищення ефективності виробництва, розвиток творчої активності мас.

Майстер збагачувальної установки Г. Є. Постнова, прохідник А. М. Пустовіт, електрослюсар Л. В. Мальков, кріпильник І. Ф. Красильнік, які виступили на мітингу, говорили про непохитну віру радянського народу в партію, про одностайну підтримку її внутрішньої і зовнішньої політики. Учасники мітингу заперили, що працюватимуть з подвоєною енергією, зроблять усе для успішного виконання завдань п'ятирічки.

Трудівники радгоспу «Плосківський» Броварського району Київської області, які зібрались на траурний мітинг, хвилююче мовчання вшанували пам'ять Ю. В. Андропова.

— Все життя Юрія Володимировича невіддільне від найважливіших подій в історії нашої багатонаціональної держави, — сказав

секретар парторганізації радгоспу П. І. Погорілий. — Багато зробив він для підвищення добробуту радянських людей. Наш обов'язок подвоїти, потроїти зусилля на передньому краї боротьби за виконання Продовольчої програми.

Висловлюючи думку всіх трудівників молочнотоварної ферми, де надої молока від корови і в ці зимові дні перевищують 15 кілограмів, майстер машинного доїння, лауреат Державної премії Української РСР Г. А. Строкач сказав:

— Неможливо звикнути до думки, що перестало битися серце Юрія Володимировича, людини, яка приєднала себе, своє життя служінню радянському народові, соціалістичній Батьківщині. Я твердо впевнений: наш народ зробить усе, щоб над країною було чисте небо, відстоюватиме мир, за зміцнення якого беззастановно боровся Юрій Володимирович.

Гіркоту втрати, яка спіткала країну, висловили також водії Г. М. Топиха, головний інженер В. Г. Синевиць, тракторист С. П. Строкач, головний зоотехнік П. Т. Мелешко та інші учасники траурного мітингу.

Актовий зал Львівського державного університету імені І. Франка в траурному абранні. Сюди прийшли на мітинг студенти, викладачі, працівники одного з найстаріших вузів республіки. Ного відкрив секретар парткому В. І. Чушенко.

Кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Львівського обкому партії В. Ф. Добрик, професор П. Т.

Цюх, ректор університету В. П. Чугаєв, віддаючи данину пам'яті Ю. В. Андропова, говорили про неохитну вірність комуністичних ідеалів, всіх радянських людей ленінській партії, її Центральному Комітетові, про одностайну підтримку внутрішньої і зовнішньої політики КПРС.

— Глибокою скорботою віддавалось у наших серцях звістка про тяжку втрату, — сказав член партії з 1924 року, ветеран війни і праці, доцент П. Д. Лучинський. — Думки і діла Юрія Володимировича Андропова були підпорядковані інтересам людей праці, збереженню миру на планеті. В нашій пам'яті назавжди залишиться зустріч Юрія Володимировича з ветеранами партії, під час якої він сказав, що жодна крупниця цінного досвіду старших поколінь не повинна бути втрачена. Я, як комуніст Ленінського прикладу, від імені ветеранів університету обіцяю, що ми працюватимемо ще краще в ім'я нашої любовної Батьківщини.

— Для нас, молоді, — сказала студентка Алла Сладик, — життєвий шлях Юрія Володимировича Андропова — найяскравіший приклад того, як треба любити Вітчизну, бути вірним партії і народові. Він прищепив величезну увагу комуністичному вихованню підрастаючого покоління, виявляв батьківську турботу про підвищення ролі комсомолу в житті радянського суспільства. Ми віддамо всі свої сили, знання і енергію досягненню найвищої мети — побудові комуністичного суспільства.

[РТАУ].

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Кіровоградський обком Компартії України і обласна Рада народних депутатів від імені комуністів і всіх трудящих області висловлюють глибоке співчуття і сердечну скорботу у зв'язку з кончиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Яскраве життя дорогого Юрія Володимировича було запалюючим прикладом вірного служіння великому радянському народові, безмежної відданості Комуністичній партії, ідеям марксизму-ленінізму, зразком справді революційної творчості.

На всіх постах, на які направляв Юрія Володимировича Андропова наша партія, він виявляв могутній талант організатора, керівника, ленінського типу, справжню більшовицьку пристрасність, невичерпну енергію і партійну мужність.

Світлий образ Юрія Володимировича Андропова

ва, видатного сина Комуністичної партії і радянського народу, назавжди залишиться в наших серцях.

У ці скорботні дні ми ще раз запевняємо лєнський Центральний Комітет КПРС, Президію Верховної Ради СРСР і Раду Міністрів СРСР, що комуністи, всі трудящі області ще тісніше згуртують свої ряди навколо лєнського Центрального Комітету, підіймають організованість і примножать зусилля в боротьбі за виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК партії, дальше зміцнення економічної і оборонної могутності нашої багатонаціональної соціалістичної держави, здійснення тих високих ідеалів, яким служив до останнього часу свого життя Юрій Володимирович Андропов.

Кіровоградський обком Компартії України
Виконком обласної Ради народних депутатів.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Глибокою скорботою віддавалось у серцях молоді Кіровоградської області кончина вірного продовжувача справи Леніна, Комуністичної партії, видатного політичного і державного діяча нашого часу, невтомного борця за мир, за торжество ідей комунізму Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Світла пам'ять про Юрія Володимировича Андропова, комуніста, подум'яного патріота-інтернаціоналіста, мудрого уважного наставника молоді буде завжди жити в наших серцях.

Ми, комсомольці, всі юнаки і дівчата Кіровоградщини, запевняємо ЦК КПРС, Президію Верховної Ради СРСР і Раду Міністрів СРСР, що будемо й надалі берегти і примножувати традиції Комуністичної партії і радянського народу в боротьбі за мир, наполегливо продовжувати справу, якій присвятив своє яскраве життя Юрій Володимирович Андропов, віддамо всі свої сили, знання і енергію в ім'я дальшого зміцнення економічної і оборонної могутності нашої любовної Вітчизни, боротьби за комунізм.

Кіровоградський обком ЛКСМ України.

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ПРО КОМУНІСТА

Викладачі, студенти, нінської справи Ю. В. Андропова.

Траурний мітинг відкрив секретар парткому педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна з глибоким сумом сприйняли звістку про кончину видатного діяча лєнської партії і Радянської держави, невтомного борця за мир і комунізм Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Вони зібрались на траурний мітинг, щоб вшанувати пам'ять полум'яного патріота соціалістичної Батьківщини, продовжувача великої ле-

Хвилина мовчання. У глибокій скорботі схилили голови викладачі, студенти і співробітники найстарішого вузу Кіровоградщини. Доцент кафедри російської і зарубіжної літератури Р. З. Дидикина зачитує Завернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу.

(Закінчення на 3-й стор.).

Юрій Володимирович АНДРОПОВ

(Закінчення.
Поч. на 2-й стор.)

На трибуні ветеран партії, ветеран Інституту доцент кафедри історії КПРС Ф. К. Белявін:

— Наша партія і країна зазнали тяжкої втрати, — сказав він. — Перестало битися серце видатного партійного і державного діяча сучасності, вірного сина радянського народу Юрія Володимировича Андропова. Тяжко усвідомлювати, що немає з нами Юрія Володимировича — полум'яного патріота, який пройшов великий життєвий шлях від робітника до керівника КПРС і Радянської держави. Все життя і діяльність Ю. В. Андропова були віддані служінню народу, відродженню в життя лінії Комуністичної партії — керівної і спрямовуючої сили нашого суспільства.

Заводський і флотський колективи, комсомол, партизанська боротьба, дипломатична і партійна робота, продовжив оратор, — ось що навчило Юрія Володимировича Андропова глибоко поважати людину праці. Ось чому він усім серцем розумів інтереси і сподівання радянських людей, був зв'язаний з ними кровно і нерозривно.

Багатогранна невтомна і плодотворна діяльність товариша Ю. В. Андропова, все його життя буде для нас надихаючим прикладом беззавітного служіння нашій соціалістичній Батьківщині, Комуністичній партії.

Виступає студент III курсу історичного факультету Юрій Кравченко:

— Смерть вирвала із наших рядів одного з найкрутіших марксистів-ленінців нашого часу, який віддавав себе інтересам народу, великій справі Леніна. Широко коментуючи Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу, зарубіжних преса підкреслює: КПРС і Радянська держава і далі твердо й неухильно проводять у життя принципи мирного співіснування, прагнуть жити в мирі з усіма країнами.

Надзвичайне засідання Політбюро ЦК БКП у зв'язку з кончиною Ю. В. Андропова відбулось у Софії. Виступаючи на ньому, Генеральний секретар ЦК БКП, Голова Державної Ради НРБ Т. Живков підкреслив великий вклад Ю. В. Андропова — видатного діяча КПРС і Радянської держави, полум'яного борця за ідеали комунізму, за мир і взаєморозуміння між народами — у зміцнення соціалістичної співдружності, братерської дружби між КПРС і БКП, СРСР і НРБ.

Світла пам'ять про комуніста

Траурний мітинг в Міровградському педінституті.

Фото В. ГРИБА.

зидії Верховної Ради СРСР товариша Юрія Володимировича Андропова. У титанічній праці по керівництву партією і державою він особливу увагу приділяв вихованню радянської молоді, який продовжувати будівництво комунізму в нашій країні.

Ми, майбутні вчителі, завжди повинні пам'ятати слова Юрія Володимировича про те, що в основі виховання дітей повинно бути поєднання навчання з продуктивною працею.

У ці тяжкі дні комуністи і всі радянські люди все тісніше змикають свої ряди навколо Центрального Комітету КПРС, примножують зусилля в боротьбі за здійснення завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС. Пам'ять про Ю. В. Андропова буде вічно жити у серцях радянських людей.

Слово надається голові студентського педагогічного інституту Наталії Касюковій.

— З іменем Юрія Володимировича Андропова, — сказала вона, — пов'язані величезні досяг-

нення партії і народу, зростання авторитету нашої країни на світовій арені.

Ю. В. Андропов як Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР виявляв велику увагу до потреб радянських людей. Всі свої здібності і знання він віддавав для того, щоб кращим ставало життя народу.

У цей тяжкий час для нашої партії і народу ми клянемось, що будемо наполегливо працювати, аби стати справжніми вчителями. Світлий образ Юрія Володимировича Андропова назавжди залишиться в серцях усіх радянських людей, всього прогресивного людства.

Учасники траурного мітингу направили телеграму-співчуття Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

На траурному мітингу виступив завідувач відділом науки і навчальних закладів обкому Компартії України О. О. Решетов.

У ЧАС ВСЕНАРОДНОЇ СКОРБОТИ

З глибоким сумом сприйняли всі трудівники нашого підприємства скорботну звістку про смерть полум'яного комуніста, стійкого борця за мир, за ідеали комунізму Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова. Зупинилося серце вірного ленінця, та справа його пікол не зупиниться. Своєю ударною працею, трудовими успіхами ми продовжимо її.

У своїх соціалістичних зобов'язаннях на лінійний рік взялися добитися зростання продуктивності праці на 1,8 процента. Ударною працею відповімо на Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу. До кінця п'ятирічки плануємо вийти на рубежі лютого 1988 року. Зобов'язання високі. Але пам'ять про Ю. В. Андропова дає нам силу. І в ці скорботні дні ще раз говоримо: свої виробничі завдання перевищимо.

Від імені комсомольців і молоді нашого підприємства заявляємо про готов-

ність ще наполегливіше працювати над втіленням у життя історичних накреслених XXVI з'їзду КПРС, червневому (1983 р.) та грудневому (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС.

Олексій ПОГІЗВ, комуніст, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади електрозварників механоскладального цеху № 2 Кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», Микола ДОРОШ, групкомсорг КМК, члени колективу — Олександр ХАРЧЕНКО, Анатолій МОЗГОВИЙ — (усього шість підписів).

Сумна звістка облетіла світ — перестало битися серце вірного ленінця, стійкого борця за справу миру на землі, за ідеали комунізму Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова. Як і весь радянський народ, з глибокою скорботою зустріли це повідомлення члени нашого комсомоль-

сько-молодіжного колективу, всього заводу.

Смерть вирвала з рядів Комуністичної партії Радянського Союзу справжнього ленінця, полум'яного комуніста. Як говориться у Зверненні Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу, у період, коли Центральний Комітет очолював Ю. В. Андропов, зусилля партії і народу були сконцентровані на прискоренні розвитку економіки, на поліпшенні управління народним господарством, зміцненні партійної і трудової дисципліни.

Нашою відповіддю на Звернення стане ударний труд, підвищення продуктивності праці, зразкова виробнича дисципліна, зміцнення економіки і обороноздатності країни.

А. МИНКА, фрезерувальник, групкомсорг КМК інструментального виробництва Олександрійського електромеханічного заводу.

ПЛАНЕТА В ТРАУРІ

ропова — видатного діяча КПРС і Радянської держави, полум'яного борця за ідеали комунізму, за мир і взаєморозуміння між народами — у зміцнення соціалістичної співдружності, братерської дружби між КПРС і БКП, СРСР і НРБ.

Політбюро ЦК БКП одностайно підтвердило, що Болгарська Компартия і далі проводитиме зипробувану і перевірену життєм лінію всебічного співробітництва і зближення між НРБ і СРСР, між болгарським народом і великим радянським народом в боротьбі за дальшу побудову розвинутого соціалістичного суспільства, за торжество миру і комуністичних ідеалів.

Пам'ять Ю. В. Андропова шанувало засідання Політбюро ЦК ПОРП. В опублікованому в Варшаві повідомленні підкреслюється, що політбюро відзначило видатні заслуги Ю. В. Андропова перед

комуністичним рухом, його величезні зусилля по розвитку мирного співробітництва між народами і зміцненню міжнародної безпеки. Політбюро ЦК ПОРП високо оцінило особистий вклад Ю. В. Андропова у зміцнення єдності братніх соціалістичних країн, у розвиток польсько-радянської дружби і співробітництва.

Голова Ради Міністрів НДР В. Штоф, виступаючи на надзвичайному засіданні Ради Міністрів НДР, присвяченому пам'яті Ю. В. Андропова, заявив: «Його ім'я зв'язане з невідомими зусиллями в боротьбі за мир, соціалізм і суспільний прогрес, за благо трудящих в усьому світі. Уряд і трудящі НДР збережуть пам'ять про Ю. В. Андропова, віддають усі свої сили справі дальшого зміцнення соціалізму і забезпечення миру».

Уся діяльність Ю. В. Андропова була нерозривно зв'язана з величезними зу-

сильями радянського народу в боротьбі за розквіт країни, за краще майбутнє людства, лише угорська «Непсбадаш» Радянський керівник був політиком-комуністом з великим досвідом, він користувався міжнародним визнанням і високою повагою. Як на міжнародній арені, так і в галузі внутрішньої політики курс радянського партійного і державного керівництва характеризувався єдністю слова і діла. За той час, поки Ю. В. Андропову довелося очолювати ЦК КПРС, партія, йдучи курсом XXVI з'їзду, творила збагачуючи його, забезпечила впевнене просування країни на всіх напрямках економічного і соціального прогресу. Смерть Ю. В. Андропова є відчутною втратою не тільки для радянського народу, який розв'язує нині грандіозні завдання побудови комуністичного суспільства, а й для всієї соці-

лістичної співдружності, для людей на землі, які борються за мир і соціалізм.

У траурному обрамленні вийшли всі центральні чехословацькі газети. «У своїй діяльності, — пише «Руде право», — Ю. В. Андропов незмінно висував на передній план актуальні питання політичного й економічного розвитку Країни Рад, зростання провідної ролі КПРС, дальшого адосконалення політичної системи радянського суспільства, виховання нової людини. Живий відгук в усьому світі зустрічали і зустрічають конструктивні миротворчі ініціативи Радянського Союзу, висунуті Ю. В. Андроповим. Під його керівництвом КПРС і Радянська держава послідовно і наполегливо здійснювали на міжнародній арені ленінський зовнішньополітичний курс — курс на усунення загрози термоядерної війни, на тверду

відсіч агресивним підступам імперіалізму, на зміцнення миру та безпеки народів».

«Ми поділяємо скорботу братнього радянського народу» — так озглавлено редакційну статтю в «Етнамської «Ния Зан». Орган ЦК КПВ пише: «Товариш Ю. В. Андропов усе своє життя, всі свої сили і здібності віддав служінню великій справі Леніна в ім'я торжества соціалізму і побудови комунізму, зміцнення соціалістичної співдружності, високих ідеалів сучасності — миру, національної незалежності, демократії і соціалізму на планеті. Перебуваючи на посту керівника партії і Радянської держави, Ю. В. Андропов разом з Політбюро ЦК КПРС віддавав усі свої сили і енергію здійсненню рішень XXVI з'їзду КПРС, виконанню найважливіших завдань, зв'язаних з неухильним зміцненням економічної та оборонної могутності Радянської країни, підвищення добробуту радянського народу».

(ТАРС, 11 лютого).

ВИБОРИ до Верховної Ради СРСР

Коли день закінчується і над селом залягає синя зима тиша, до Туріянського будинку культури, де розмістився агітпункт, йдуть механізатори, хлібороби, працівники ферм. Завідаючи агітпунктом Юлія Павлівна Шарлай подбала про те, щоб у величезному місці вмістити повідомлення про дату виборів до Верховної Ради СРСР, закликаючи до виборців віддати свої голоси за непорушний блок комуністів і безпартійних. Подбала вона і про те, щоб у кімнаті, де міститься агітпункт, були стіл довідок, куточок молодого виборця, щоб на столах виборці змогли знайти відповідну літературу.

КЛИЧУТЬ ВОГНІ АГІТПУНКТУ

Велику підготовчу роботу до виборів у парламент Радянської держави проводять агітатори, депутати сільської Ради народних депутатів, працівники виконкому сільської Ради. Уже складено списки виборців. Нині 20 молодих жителів села головує у вчорашньому. Це во-дії Микола Любарський, Геннадій Бородин, фуражир молочнотоварної ферми Петро Танана та інші. Приємно відзначити, що більшість із них — комсомольці, які свою трудову біографію починають у рідному колгоспі «Прогрес», намагаючись в усьому наслідувати батьків, старших товаришів.

Ось і сьогодні людно в агітпункті. Завідаючи Ю. П. Шарлай, секретар виконкому Туріянської сільської Ради Ю. З. Потріба запрошують присутніх взяти участь у бесіді про наступні вибори. Розповідають, що за чотири роки, які минули з часу попередніх виборів до Верховної Ради СРСР, у Турії сталися відраді зміни.

— Усі ви знаєте, — говорить Юлія Захарівна, — що наше господарство торік план виробництва і продажу державі сільськогосподарської продукції перевищило, здобувши в соціалістичному змаганні перше місце. Колгосп нагороджено перехідним Червоним прапором райкому Компартії України, виконкому районної Ради народних депутатів, грошовою премією.

Ю. П. Шарлай доповнює розповідь, розкриваючи на фактах картину заможного життя туріянців. Лише за останні чотири роки на селі зведено десятки добротних будинків колгоспників. У жителів Турії близько 80 легкових автомобілів, майже в кожній хаті — телевізор, радіоприймач, збільшилась кількість абонементів номерів місцевої АТС тощо.

Заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Валентина Кармазіна говорить про успіхи комсомольської організації у виконанні плану 1983 року та особистих соціалістичних зобов'язань. Називає прізвища комсомольців, які відзначилися на сівбі озимих, збиранні врожаю пізніх культур, у тваринництві. Чимало з них за успіхи у праці нагороджені туристичними путівками по містах Радянського Союзу.

Слово бере ветеран війни і праці, пропагандист школи комсомольської політосвіти голова виконкому Туріянської сільської Ради Василь Степанович Мартинюк. Він говорить про роль депутатів у розгортанні соціалістичного змагання за втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, завдань Продовольчої програми.

Бесіда пройшла жваво, по-діловому: комсомольці, які голосуватимуть уперше, ставили багато запитань.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комунару».
село Турія,
Новомиргородський район.

ЕКЗАМЕН У ВИБОІ

Першим на донецькій шахті імені О. Ф. Засядька стартував у четвертий рік п'ятирічної комсомольсько-молодіжний колектив Олександр Шумського, що записав на свій надплановий рахунок 15 тисяч тонн вугілля. Про те, як ішли молоді гірники до успіху, розповідає кореспондент РТАУ С. Савченко.

Керівництво шахти доручило хлопцям першими у вугільній промисловості республіки освоїти автоматизований видобувний комплекс КМ-87 ДГА. Вибір не був випадковим. За п'ять років бригада Шумського — переможець республіканського соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів —

заявила про себе високою професійною майстерністю, чіткою організацією праці, міцною дисципліною і взаємодією. Успіхи в роботі гірники підкріпили соціальною теоретичною підготовкою: половина з них має середньотехнічну освіту, інші навчаються у вузах.

Однак колишні заслуги нова техніка «в розрахунок не брала». Це підтвердили і перші дні роботи на агрегаті. Машинна погано слухалась, «вередувала». І, як наслідок, знизився видобуток вугілля, почалися втрачати в зарплаті. Продуктивність праці в бригаді знизилась настільки, що дехто

навіть пропонував відступити: повернутись до звичної, відлагодженої техніки, а комплекс відправити на доопрацювання на завод-виробника. Але не такий у молодих шахтарів характер, щоб пасувати перед труднощами: по дві-три зміни підряд не відходили вони від машини з серійним номером один, терпляче чили її працювати. Навіть у вихідні дні збиралися — обговорювали, сперечалися, пропонували.

Роботи вистачало на всіх. Сам бригадир, брати Іван і Володимир Кирилівни працювали над схемою дистанційного управління агрегатом. Володимир Воронков, Петро Сакум встановлювали додаткові щитки на комбайні

— це забезпечило б повніше використання вугілля. Електрик Віктор Довженко з Володимиром Кабановим і Володимиром Завадою просеконили спосіб пересування конвеєра безпосередньо біля місця вугледобування. А на пропозицію Володимира Глушенка і Петра Мамонтова заводські конструктори встановили більш потужний мотор, збільшивши тим самим швидкість різання пласта.

І колективний пошук почав давати результати. З кожним зміною комплекс давав все більше і більше вугілля. 800, 800, 800 тонн... А коли він запрацював як належить — на повну потужність — уся шахта поздоровилася молодих вуглерубів з грошейстерським результатом — 1000 тонн «чорного золота» за зміну. Успішно впровадивши новий вугледобувний комплекс, комсомольсько-молодіжний колектив прискорив шлях у вибір техніки, яка набагато підвищить ефективність шахтарської праці.

ФУТБОЛІСТ БЛОКАДНИХ МАТЧІВ

Хвилюючі сторінки мужності й героїзму лєнінградців під час Великої Вітчизняної війни, їх непохитної віри в перемогу навіть у страшний пору блокади міста Леніна розкрилися перед учнями 433-ї школи міста Сестрорєцька (Лєнінградська область) під час зустрічі з майстром спорту СРСР А. С. Вікторовим.

Анатолій Семеновичу, ветерану радянського футболу, півні сімдесят, він на заслуженому відпочинку. Війна застала його гравцем лєнінградського «Динамо». З перших її днів боєць Анатолій Вікторов став на захист любимого міста і переніс усі труднощі разом з усіма лєнінградцями.

Одним із яскравих моментів цієї героїчної боротьби були блокадні матчі, у яких брав участь Вікторов. А було це так.

Навесні 1942 року командування Лєнінградського фронту вирішило відродити футбольну команду «Динамо», зіграти кілька матчів, показати фашистам, що Ленінград — не мертве місто, як його називали вороги, що лєнінградці живуть і борються, трудяться і навіть грають у футбол. 31 травня 1942 року відбувся перший матч між командами «Ди-

намо» і Н-ського лєнінградського заводу. Цю трансляцію слухав увесь світ, як потім і безсмертну Сюму симфонію Шостаковича.

Зовсім небагато залишилося в живих ветеранів-учасників блокадних матчів. Анатолій Семенович Вікторов, пройшовши дороги запеклих боїв уся війни, в мирні дні знову грав у футбол і хокей

у командах «Динамо» і ВПС СРСР. Його спортивна майстерність була відзначена трьома золотими медалями чемпіона світу з хокею.

На знімку: майстер спорту СРСР Анатолій Семенович ВІКТОРОВ серед юних футболістів 443-ї середньої школи міста Сестрорєцька.

Фото Н. НАУМЕНКОВА.
Фотохроніка ТАРС.

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

(Продовження. Поч. у №№ 15, 17, 18).

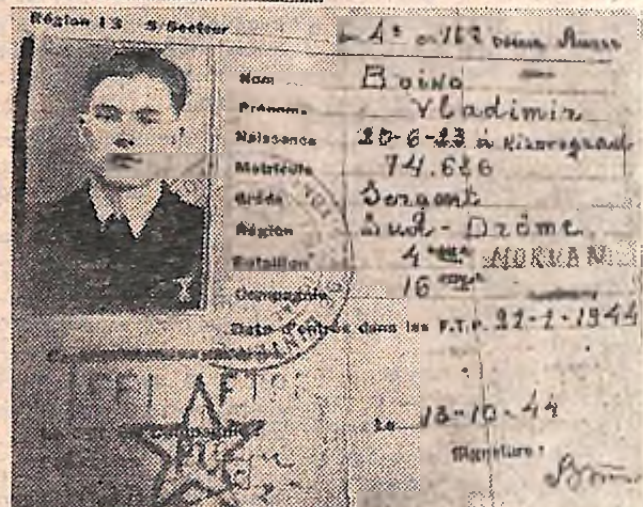
Більше двох тижнів шукали зустрічі з французькими «макі» (партизанами). Голод і спрага гнали втікачів на ризик: ішли до оселі. Але єдине слово «рус», мовлене французам, як пароль, як прапор повсюдної боротьби з фашизмом, їх ні разу не підвело. Всюди хлопців зустрічали радо й гостинно, попереджували про небезпеку, а то й передавали з рук в руки, від села до села. А ще миттю здружувало слово «макі». Воно й проклало втікачам довгий шлях до невеличкого села під містом Куртезон, де їх познайомили з французьким комуністом Жільбертом.

На початку листопада 1943 року зв'язківці, якому Жільберт представив «трьох російських мушкетерів», звивистими гірськими стежками привів

На знімках: бонена медаль французького руху Опору, якою В. С. Бойко нагороджений за ратні подвиги у боротьбі із фашистськими загарбниками; посвідчення партизана Франції, видане В. С. Бойкові 1944 року в Альпах.

Фотополі В. ГРИБА.

хлопців до партизанського загону. Скоро новачків повели в бій учитися володіти зброєю. У тій короткій, ризикованій операції по знешкодженню нової лінії телефонного кабелю Григорій, на подив навіть бувалих «макі», стріляв без промаху (в авіаполку був найкращим снайпером) і знищив найбільше гітлерівських охоронців. Звідтоді в інтернаціональному загоні народних месників його знали як хороброго російського капітана. А невдовзі, коли за виключні бойові заслуги Вікторова призначили командиром роти, він, як і багато інших радянських «макізарів», що воювали з фашистами в передгір'ях Альп, з метою безпеки, взяв собі інше прізвище: Петров. Швидко оволодівши тактикою партизанської боротьби з окупантами в горах, Григорій завжди обирав собі командирський пункт у найзапекліших місцях боїв, і вони швидко ставали для переважачих сил противника нездоланими висотами. Фашисти вимушено кидалися в атаку на інший фланг «макі», але й там їх уже чекали досвідчений командир та найметкіші стрільці роти: француз Арно Роль, росіянин Олександр Юров, іспанець Карлос, український Володимир Бойко, італієць Меркетті... Вони говорили на різних мовах. Але, навіть у найскладніших бойових ситуаціях, розумілися поміж собою з напівслова. Часом одними лише поглядами: з очей — в очі — передавався наказ командира, і «макі» стійко піднімалися в атаку, або враз залягали, підпускаючи фриців на гранично небезпечну відстань для ведення прицільного вогню. Так було у кожному з боїв у багатьох районах департаментів Савойя, Дром, Ізер...

(Далі буде).

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолаборації — 2-45-35; оголошень — 2-58-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.